

lovforslags eventuelle vedtagelse – kan blive udskrevet til ingenting.

Det tredje ændringsforslag går ud på at sikre, at personlige oplysninger kun gives til relevante personer og ikke den lidt brede skare, der står nævnt i lovtæksten. Det betyder selvfølgelig, at det er ministerens ansvar at udarbejde en liste over de personer, som har mulighed for at få de oplysninger, hvilket igen fører til, at der er ministeransvar på området, hvad vi vil være meget tilfredse med.

Så er der et forslag om, at patienter, der ligger tvangsfikserede, skal have en vagt. Sandheden er jo, at sådan troede alle, det var – indtil for et par år siden, da man begyndte at grave i den sag og fandt ud af, at det var helt legitimt, når man ude i Glostrup lod ét menneske passe fire patienter, og at den fjerde i øvrigt måtte ligge på et badeværelse, for ellers kunne den samme vagt ikke se efter alle fire på én gang. Det var helt i orden ifølge lovtæksten, men det ønsker vi altså at stramme op på.

Et andet ændringsforslag går ud på at skabe et værn mod det, man kan kalde skjult tvang, og det sker såmænd bare ved at sige, at på samme måde, som det i dag skal føres til protokols, når man binder eller tvangsmedicerer folk, er det også rimeligt, at der bliver ført en bemærkning til protokols, når man fratager mennesker f.eks. muligheden for at få frisk luft, muligheden for at telefonere osv.

Vi vil bl.a. sikre, at når mennesker får et farlighedsdekret, er det farlighedsdekret rent faktisk udarbejdet på et seriøst og forsvarligt grundlag. Det kan man godt tvivle meget på i dag, når man får at vide, at Retslægerådet rent faktisk hverken tager kontakt eller forsøger at få en alternativ vurdering af den pågældende, men at man i løbet af et døgn i både Justitsministeriet og i Retslægerådet bare kan klare den sag, og så kan det menneske blive indlagt på det allermest lukkede sted, vi har i Danmark.

Helt grotesk bliver det så, når man bagefter vil stemme imod et ændringsforslag, der siger, at når lægen er kommet med et udspil, skal der komme melding om en opløsning af farlighedsdekretet inden for en måned. Jeg kender godt argumentet imod forslaget, og jeg har også hørt det fra folk tæt på ministeren: Nå ja, men det tager jo lang tid at skrive til hinanden. Jeg må sige, at hvis man er i stand til at bure folk inde i løbet af et døgn og tage stilling til det, kunne

man måske også i løbet af en måned tage stilling til, om de skulle have lov til at komme ud igen.

Alle disse ændringsforslag er et forsøg på at sikre forholdene, sikre retssikkerheden og sikre den enkeltes muligheder i forbindelse med loven. Men hvad er svaret? Jo, svaret er: Det er ren systemtænkning, det er upraktisk, det er DUT, det er økonomi, eller det er det ene eller det andet.

I al tilfældighed: Jeg troede, en psykiatrilovs formål var at sikre en af de allermest udsatte grupper i Danmark den retssikkerhed og den tryghed, der nu er mulighed for i de situationer, de er blevet bragt ud i. Jeg troede ikke, det var meningen, at denne lov skulle være en andenrangs lov i forhold til alt andet, men det er det, den åbenbart er blevet. Der er ikke kommet ét eneste reelt argument frem, men det håber jeg der måske kommer nu i den efterfølgende debat. Der er ikke kommet ét eneste reelt argument frem mod disse ændringsforslag, kun noget systemsnak.

Derfor må jeg også sige, at hvis dette lovforslag bliver vedtaget uden ændringsforslagene, hjælper det ikke noget som helst på de skævheder, der var i den gamle 1989-lov. Der er ingen fornyelse, der er ingen forbedring i dette lovforslag; det er en meget systemorienteret forlængelse af 1989-loven, og det vil cementere en række af de urimeligheder, der lå i den gamle lov. Derfor må jeg også allerede i dag melde, at såfremt de ændringsforslag, CD er medfor-slagsstiller til, falder, agter CD at stemme imod lovforslaget ved tredjebehandlingen, for forslaget her er at foregøgle de mennesker, som havde håbet på noget andet og bedre, at de får nogen som helst forbedringer.

Når jeg kigger i betænkningen, vil jeg godt allerede nu – og jeg tror, jeg kan gøre det på både SF's og CD's vegne, selv om man jo skal være forsigtig med at tale på andres vegne – sige tak til de partier, der bakker op om ændringsforslagene. Vi kan jo se i betænkningen, at det heldigvis er en bredere kreds, end man på forhånd kunne forestille sig, og det hilser jeg bestemt med glæde. Det gør måske, at vi i løbet af de kommende år kan få tingene rykket lidt mere, end vi har kunnet nu, fordi der åbenbart breder sig en forståelse for, at det her har altså noget at gøre med både menneskesyn og holdningen til en ganske svag, udsat gruppe.